

بازگشایی مدارس و تن لרزه والدین دانش آموزان

همیشه مهر را ماه مهریانی می خوانند، اما حالا با هزینه های حداقل ۱۰ میلیون تومانی هر دانش آموز برای خرید لوازم التحریر، شروع سال تحصیلی چیزی غیر از استرس در پی ندارد

▲ بازگشایی مدارس با هزینه های چند ده میلیونی برای والدین، استرس و فشار مالی شدیدی در جامعه ایجاد کرده است

غیرانتفاعی تا ۷ میلیون تومان نیز بابت لباس فرم از خانواده ها دریافت می کنند. این در حالی است که به دلیل کم آبی و سطحی تر شدن فرایند رنگرزی، کیفیت پارچه ها نیز کاهش یافته است.»

به گفته عیوض خانی، مشکل کم آبی در کارخانه های رنگرزی، باعث شده این مرحله سطحی تر انجام و در نتیجه کیفیت پارچه ها افت داشته است. این مشکل باعث شده حتی در پارچه های برخی کارخانه ها با بالاترین کیفیت هم دورنگی دیده شود.

مهدی سلطانی، رئیس اتحادیه پوشاک البرز نیز در گفتگویی با رسانه ها از کیفیت پایین و قیمت های نامتعارف لباس فرم مدارس، انتقاد کرده است.

افزایش تعرفه سرویس مدارس

سید جعفر تشکری هاشمی، رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران نیز در گفتگو با رسانه ها درباره جلسه شورای شهر تهران و جریان بررسی نرخ کرایه سرویس مدارس در سال تحصیلی جدید اظهار کرده که بر اساس لایحه ای که در صحن شورا بررسی شد، اختیار داشتیم نرخ ها را متناسب با نرخ تورم افزایش دهیم. این رقم برای امسال ۸/۳۶ درصد بود، اما شورای شهر تهران دو بخش مهم را تغییر داد. نخست اینکه نرخ شیب معابر که ۱۵ درصد به مبلغ اضافه می کرد، در این دوره صفر شد و دوم، نرخ ترافیک تهران ۲۵ درصد بود، به ۱۵ درصد کاهش یافت. بنابراین می توان گفت نرخ سرویس مدارس تقریباً تغییر محسوسی نسبت به سال گذشته نخواهد داشت.

او با این وجود گفته است: «مبلغ ورودی سرویس برای هر دانش آموز ۵۸ هزار تومان تعیین شد و به ازای هر کیلومتر ۵۹۰۰ تومان محاسبه می شود. این رقم برای دانش آموزان ابتدایی بر اساس هشت ماه سال و برای دانش آموزان مقطع متوسطه بر اساس ۹ ماه سال محاسبه شده است. در جداول مربوط، جزئیات این محاسبات ذکر شده است.»

به گفته او، برای مقطع ابتدایی به دلیل ضرورت تحویل گیری دانش آموز توسط راننده، ۵ درصد مبلغ اضافی در نظر گرفته شده است. البته حتی مسئولان صفی نیز بر این نکته تاکید دارند که تعرفه های اعلامی معمولاً کمتر از آنچه در واقعیت وجود دارد لحاظ می شوند.

جدیدترین اطلاعات ارائه شده از سوی مرکز آمار ایران گویای آن است که مرداد ماه سال جاری در قیاس با مدت مشابه سال قبل تورمی ۴۲٫۴ درصدی را نشان می دهد و از سوی دیگر بررسی تفکیکی آمار گویای آن است که بر اساس تورم بخش های مختلف آموزش در رده هشتم جدول قرار گرفته و تورم نقطه به نقطه (در قیاس با مدت مشابه سال قبل) آن ۳۶٫۵ درصد بوده است.

بر اساس مجموع اتفاقات در سال های اخیر، نرخ ترک تحصیل رشدی فزاینده داشته و در شرایطی که جامعه به سمت سالمندی در حرکت است و بر لزوم تأمین نیروهای متخصص برای تأمین آینده تأکید می شود جای سؤال است که آیا با این روند در سال های پیش رو باید منتظر بازگشت به گذشته و طبقاتی شدن تحصیل باشیم یا خانواده هایی که در حالت طبیعی هم درآمد آنها هر سال از هزینه ها عقب تر می ماند قرار است برای تقبل هزینه تحصیل فرزندان خود معجزه کنند؟! اصلاً آیا مشخص است کدام سازمان، نهاد، ارگان یا وزارتخانه مسئول رسیدگی به این وضعیت است؟

هستند یا مواد اولیه آنها از راه واردات تأمین می شود تأثیر مستقیم دارد.»

رئیس اتحادیه فروشندهگان نوشت افزار، افزایش هزینه های دستمزد نیروی انسانی، هزینه های انرژی، تورم ۴۰ درصدی و فشار هزینه های عمومی را از دیگر مسائلی می داند که منجر به افزایش هزینه تولید محصولات این بخش می شود.

او ادامه می دهد: «در بهار امسال نسبت به شهریور ماه سال قبل افزایش ۴۰ تا ۵۰ درصدی قیمت ها را داشتیم اما به واسطه وقوع جنگ ۱۲ روزه نوعی رکود جدی بر بازار حاکم شد و برای فرار از خاک خوردن اجناس در انبار مجبور شدیم ۱۰ تا ۲۰ درصد قیمت ها را کاهش دهیم. در کل امسال در قیاس با سال گذشته هزینه های نوشت افزار حدود ۳۰ درصد رشد داشته و همکاران ما این فشار را تحمل می کنند تا با پایین آوردن قیمت ها سر پا بمانند و چرخ تولید در گردش باشد، اما با همین شرایط هم خرید مردم در قیاس با سال های قبل به مراتب کمتر شده و سعی می کنند با توجه به قدرت مالی خود به دور از بحث کیفیت بتوانند بیشترین میزان ممکن خرید را داشته باشند.» گلستانی در عین حال به نکته دیگری اشاره کرده و می گوید: «خواهش ما از مردم این است که برای خرید به سراغ واحدهای مجاز صفی بروند؛ چرا که در این فصل علاوه بر دستفروشان نمایشگاه هایی از جمله از سوی شهرداری و در میادین میوه و تره بار ایجاد می شود که آنها نیز تنها برای مدتی در آن محل حضور دارند و اغلب وسایل بی کیفیت و در انبار مانده و رو به انقضا را به فروش می گذارند.»

کیفیتی که آب می رود

اکرم عیوض خانی، عضو اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران نیز به تازگی درباره لباس های فرم مدارس به گفتگویی با ایسنا پرداخته و به کاهش کیفیت بر اثر خشکسالی اشاره کرده است. او قیمت لباس فرم مدارس را از یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان اعلام کرده و گفته است: «برخی مدارس

البته معمولاً برخی هزینه ها نیز دیده نمی شوند که اتفاقاً خود آنها هم کم خرج روی دست خانواده نمی گذارد. به طور مثال خرید جوراب و لباس های خانگی برای زیر لباس فرم نیز معمولاً برای خانواده ها هزینه های خاص خود را دارد.

همین موارد را که جمع بزینم در کمترین حالت ممکن حدود ۶ میلیون تومان درمی آید که به آن هزینه های ثبت نام مدرسه و در صورت لزوم سرویس نیز اضافه خواهد شد. یادمان باشد که همچنان حداقل حقوق در کشور ما کمی بیش از ۱۰ میلیون تومان است.

بازار کم رونق لوازم التحریر

بررسی های میدانی نشان از تورم بالای ۶۰ درصدی قیمت لوازم التحریر و نوشت افزار در قیاس با سال قبل دارد. البته فعالان این عرصه می گویند رکود و پایین بودن میزان خرید باعث شده بسیاری از کالاهای برای مدت طولانی در انبار بمانند. حال فروشندهگان سعی دارند با افزایش حداقلی قیمت، راهی برای فروش و خالی کردن انبارها پیدا کنند.

محسن گلستانی، رئیس اتحادیه فروشندهگان نرم افزار و لوازم مهندسی در گفتگو با آتیه نو می گوید: «بازار نوشت افزار یک بازار فصلی است که معمولاً هر سال از ۱۵ شهریور تا ۱۵ مهر و همزمان با بازگشایی مدارس زمان رونق آن است.»

او می گوید: «با توجه به هزینه های بالایی که برای خرید مدارس وجود دارد معمولاً ارقام این بخش کمتر به چشم می آید و لوازم التحریر نقش کوچکی از هزینه های شروع سال تحصیلی را به خود اختصاص می دهد.» البته او درباره اینکه هزینه خرید برای یک دانش آموز چقدر تمام می شود ترجیح می دهد حرفی نزند؛ کما اینکه تأکید دارد در این بازار به دلیل تنوع محصولات قیمت مصوبی هم نمی توان لحاظ کرد. گلستانی یادآوری می کند: «نرخ ارز در شهریور امسال نسبت به شهریور سال قبل که در کانال ۵۰ هزار تومان بود، رشدی ۱۰۰ درصدی داشته و این موضوع بر قیمت محصولات این حوزه که عمدتاً با وارداتی

زمانی نه چندان دور و در دهه ۸۰ یک دانشجوی دانشگاه های دولتی شهرستان با ماهی ۳۰ هزار تومان زندگی را می گذراند و هنوز تحصیل حتی برای قشر کم برخوردار راهی برای رشد بود؛ اما حال گویی همه چیز تغییر کرده و به نظر می رسد تأمین هزینه های تحصیل برای دهک های مختلف درآمدی به امری دشوار و گاه حتی محال تبدیل شده؛ گواه این ادعا نیز گزارش های سیاستی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است. وقتی می خواهی گزارشی در این باره بنویسی دست و دلت می لرزد و هزار بار با خودت می گویی دیدن این اعداد و ارقام چه تأثیری روی پدر و مادر کارگر و کارمندی دارد که هنوز منتظر دریافت حقوق حداقلی خود هستند تا بتوانند برای خرید راهی بازار شوند.

با یک حساب و کتاب سرانگشتی مشخص می شود مدرسه رفتن یک کودک دبستانی در حداقلی ترین حالت، پنج تا شش میلیون تومان هزینه جهت خرید مایحتاج روی دوش خانواده می گذارد و این تازه فقط هزینه خرید است و بحث شهریه و سرویس جدا است. حال فکر کنید اگر یک خانواده چند فرزند مدرسه ای داشته باشد چه خرج گزافی متحمل خواهد شد. یادتان باشد تنها از هزینه مدارس صحبت می کنیم و کاری به دانشجویان و هزینه های آنها نداریم و تنها هزینه هایی را که برای حداقل سواد و تحصیلات غیر دانشگاهی لازم است مرور می کنیم.

حداقل دستمزد و خرید دانش آموزی

اگر شما هم در خانواده خود دانش آموز داشته باشید احتمالاً این روزها صابون این هزینه ها به تتنان خورده است. تهیه لوازم التحریر ضروری و حداقلی (دفتر، مداد، خودکار، پاک کن، تراش، مداد رنگی، ماژیک) برای سال تحصیلی ۱۴۰۴-۱۴۰۵ حدود ۳ تا ۴ میلیون تومان خرج روی دست یک خانواده می گذارد. البته نیاز به اشاره نیست که در بازار لوازم التحریر هم مانند هر کالای دیگری کیفیت ها و تحصیلات غیر متعددی وجود دارد و آنچه مورد اشاره قرار گرفته، هزینه های حداقلی است.

برای خرید کیف و کوله هم قیمت ها از حدود ۸۰۰-۹۰۰ هزار تومان برای مدل های ساده تا چند میلیون تومان دیده می شود. برای یک کودک ابتدایی خرید یک کیف شکیل چینی با کیفیت متوسطی که بتواند برای ۹ ماه کار را راه بیندازد حداقل ۱٫۵ میلیون تومان تمام می شود که البته بر حسب کیفیت و برند حتی این قیمت ها به ۱۴ میلیون تومان می رسد.

کفش مدرسه هم حداقل از ۵۰۰ هزار تومان شروع شده و برای مدل های متوسط به حدود ۲ تا ۳ میلیون تومان می رسد. خرید کفش برند هم بماند برای قشر حداقلی جامعه که توان تأمین آن را دارند و دغدغه ای بابت مدرسه فرستادن فرزندشان ندارند.

قیمت لباس فرم هم امسال از یک میلیون و ۲۰۰ تا یک میلیون و ۴۰۰ هزار تومان شروع می شود. کتاب های درسی هم که هزینه های خاص و بدون تغییر خود را دارند و فعلاً در همین حد نوید داده شده که هزینه های آنها نسبت به سال قبل رشدی ۶۰ درصدی داشته است.

محبوبه نقره خامه روزنامه نگار

یادداشت
O P I N I O N

سید حسین میرشفیع

کارشناس حمل و نقل ریلی

فرصت فراموش شده اقتصاد ایران

در جهان امروز، مسیرهای ترانزیتی کارآمد به عاملی کلیدی در اقتصاد جهانی تبدیل شده اند و کشورهایی که بتوانند ارتباط شرق و غرب یا شمال و جنوب را تسهیل کنند، نقش مؤثری در تجارت جهانی ایفا می کنند. ایران نیز با اتصال ریلی بنادر مهمی مانند چابهار، بندرعباس و امام خمینی به مرزهای شمالی، موقعیت خود را در کریدورهای ترانزیتی تقویت و راه ورود به بازارهای جهانی را هموار کرده است.

ایران از دیرباز یکی از مسیرهای اصلی تجارت جهان بوده و موقعیت جغرافیایی آن میان شرق شامل هند و چین و غرب، اهمیت استراتژیک ویژه ای به این کشور داده است. اگرچه در گذشته با توسعه کشتیرانی و ناامنی ها، مسیرهای زمینی کمتر مورد توجه قرار گرفتند، اما امروز شرایط تغییر کرده و ایران می تواند به عنوان مسیری مطمئن برای کشورهای محصور در خشکی، از جمله روسیه و آسیای میانه، ایفای نقش کند و مسیر ترانزیتی آن ها به جنوب را تسهیل نماید.

نقش ایران در تجارت جهانی با توسعه اقتصادی افریقا و برنامه های بلندمدت کشورهایی مانند چین و هند پررنگ تر می شود. ایران علاوه بر کریدور شمال - جنوب، در مسیر شرق - غرب نیز جایگاه استراتژیک دارد و این موقعیت، کشور را به مرکزی ممتاز در تجارت و ترانزیت جهانی تبدیل کرده است.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، شبکه ریلی کشور توسعه قابل توجهی یافت. پیش از انقلاب تنها یک سوم خطوط ریلی ساخته شده بود، اما پس از آن اتصال های کلیدی مانند سرخس - بافق به بندرعباس، اینچه برون و توسعه بنادر دریای خزر اجرا شد. تا پایان امسال نیز بندر چابهار به شبکه ریلی متصل خواهد شد و نقش ایران در کریدور شمال - جنوب تقویت می شود. امروزه بنادر چابهار، بندرعباس و امام خمینی به طور ریلی به مرزهای شمالی کشور متصلند؛ چه از مسیر ترکیه، چه از جلفا و چه از طریق بنادر کاسپین و امیرآباد. مرزهای زمینی شامل اینچه برون، سرخس و افغانستان نیز به خطوط ریلی متصل شده اند. در مسیر شرق - غرب نیز ارتباطات همچنان برقرار است و تجارت پاکستان از طریق زاهدان به کشور جریان دارد و از این طریق می توان تجارت شرق به ترکیه و اروپا را گسترش داد.

با وجود موقعیت ممتاز ایران، مشکلات اداری، فرایندهای پیچیده و تأخیر در حمل کالا باعث شده ظرفیت ترانزیت کشور به طور کامل استفاده نشود و حجم ترانزیت کمتر از پتانسیل واقعی باقی بماند. در سال های اخیر، توجه بیشتری به توسعه ترانزیت شده و سند برنامه هفتم توسعه نیز بر گسترش آن تأکید ویژه دارد که می تواند محرک بیشتری در این حوزه ایجاد کند.

توسعه ترانزیت تنها با اتکا به موقعیت جغرافیایی امکان پذیر نیست. ایران نمی تواند صرفاً با موقعیت مناسب، مسیر خود را به طور خودکار برای همه کشورها جذاب کند. ارتقای زیرساخت ها و اصلاح فرایندها ضرورت دارد تا مسیر ایران به گزینه ای مطمئن و جذاب برای تجارت جهانی تبدیل شود و ظرفیت های عظیم کشور به طور کامل بهره برداری شود.

باعث بالا رفتن قیمت می شود موضوعات دیگری از جمله صحافی، تصویربرداری، چاپ، ویراستاری و غیره است.»

تأثیر گرانی ارز در قیمت کاغذ و کتاب

حمید نیکدل، رئیس اتحادیه فروشندهگان کاغذ و مقوا از دیگر افرادی است که در گفتگو با آتیه نو به بررسی وضعیت بازار کاغذ که نقشی قابل توجه در تأمین کتاب و دفتر دارد، پرداخت.

او تأکید دارد: «سال گذشته در همین ماه از سال قیمت کاغذ حدود ۱۴۰۰ بوده که حالا به ۱۹۰۰ رسیده و رشدی ۳۰ درصدی داشته است. نکته مهمتر اینکه در این سال ها به واسطه مجموع اتفاقات رخ داده قیمت کاغذ ایرانی به نمونه های خارجی بسیار نزدیک شده است، در حالی که در گذشته اختلاف قیمت قابل توجهی میان این دو نمونه وجود داشت.»

نیکدل همچنین به عدم تخصیص به موقع ارز برای واردات کاغذ اشاره کرده و می گوید: «نکته مهمی که درباره کتب درسی و به طور کلی کتاب های درسی باید مورد توجه قرار گیرد این است که برای تولید یک کتاب به طور متوسط حدود نیم کیلو کاغذ مصرف می شود که با قیمت کاغذ ایرانی در حد کیلویی ۶۵ یا کاغذ خارجی در حد کیلویی ۷۵ یا ۸۰ هزار تومان کاغذ آن هزینه بالایی نمی شود. آنچه